

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/134/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319010698
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2319010698.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného I. Z., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 26.06.2019 sp. zn. OT/138/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.10.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného I. Z., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný I. Z. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 21.05.2019 v čase o 14.45 hod. v meste Šaľa na ulici SNP viedol ako vodič od cestného mosta cez rieku Váh osobné motorové vozidlo zn. Citroën C5, modrej metalízy, EČV: SA-327DH, kde bol spozorovaný hliadkou OO PZ Šaľa, ktorá mala osobnú znalosť o tom, že jazdí napriek tomu, že má súdom uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá, z uvedeného dôvodu chcela hliadka predpísaným spôsobom zastaviť vozidlo, avšak vodič na výzvy nereagoval a začal pred hliadkou unikať tak, že prudko odbočil doprava na ulicu Nešporovu, následne odbočil vpravo pre obchodný dom Jednota COOP, kde vozidlo odparkoval po pravej strane, vypol motor a preskočil zo sedadla vodiča na zadné sedadlo vozidla, pričom vozidlo riadne nezabrzdil, to začalo cúvať a zadným ľavým rohom vozidla narazilo do pravých zadných dverí služobného vozidla hliadky PZ zn. Volkswagen Golf, EČV: SA-592CG, ktoré stálo za vozidlom obvineného, pričom na služobnom motorovom vozidle vznikla Ministerstvu vnútra SR, Krajské riaditeľstvo PZ v Nitre, škoda vo výške 1 000 €, pričom rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T/52/2015 zo dňa 02.03.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/50/2016 zo dňa 16.08.2016, právoplatné toho dňa, mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 3 rokov do 16.02.2020.

Okresný súd za tento prečin uložil obžalovanému podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) a § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b) Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 a § 43 Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému ďalší trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke v trvaní 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Ing. Arpáda Barczyho. V odôvodnení namietal, že okresný súd dňa 24.05.2019 o 13.10 za prítomnosti prokurátora vypočul odsúdeného v procesnom postavení zadržanej osoby na

základe návrhu na vzatie obvineného do väzby, kde odsúdenému súd doručil trestný rozkaz pod č. k. OT/138/2019-129, ktorým ho za čin podľa § 348 ods. 1 TZ odsúdil na trest odňatia slobody v trvaní desať mesiacov s výkonom trestu so stredným stupňom stráženia vrátane ďalšieho trestu zákazu vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke v trvaní jeden rok a šesť mesiacov. Obvinený na vypočutí pred súdom a pred rozhodovaním o väzbe uvedeného dňa podal hneď odpor voči Trestnému rozkazu. Obvinený pred súdom dňa 24.05.2019 nemal obhajcu a nemohol sa s ním radiť, pričom nebol náležite poučený o tom, že v prípade podania odporu voči trestnému rozkazu sa neaplikuje ust. § 355 ods. 3 Trestného poriadku a teda, že v prípade podania odporu proti trestnému rozkazu a jeho zrušení následný trest uložený súdom na hlavnom pojednávaní môže byť aj v neprospech obvineného. V danom prípade sa tak aj stalo, kedy trestným rozkazom bol uložený trest odňatia slobody v trvaní desať mesiacov, a na hlavnom pojednávaní trest odňatia slobody v trvaní jedného roka (12 mesiacov). Podľa obhajoby by mala byť obžalovanému uznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, ale aj podľa § 36 písm. n) Tr. zákona. Poľahčujúce okolnosti podľa citovaných ustanovení Trestného zákona môžu byť súdom posudzované samostatne, ale aj kumulatívne. Podľa uvedeného následne pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností mal byť 2:1 a nie 1:1, a takto sa nemalo aplikovať ust. § 38 ods. 4 Trestného zákona. V danom prípade potom zákonom ustanovená trestná sadzba odňatia slobody je až 16 mesiacov ($24/3=8$ mes.; takže až $24-8=16$ mes.). Podľa obhajoby mal okresný súd aplikovať správne ust. § 38 ods. 2 a ods. 3 Trestného zákona a nepoužiť ust. § 38 ods. 4 Trestného zákona, pretože vzhľadom na okolnosti prípadu pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol v pomere 2:1, a mal uložiť trest (aj súd deklaroval uloženie trestu v polovici trestnej sadzby), ktorá v danom prípade je 8 mesiacov. Vzhľadom na uvedené ako aj na okolnosti prípadu, že pri doručení trestného rozkazu a nepoučení obvineného o možnom uložení vyššieho trestu ako je trest v trestnom rozkaze a v súlade s ust. § 39 ods. 1 Trestného zákona na zabezpečenie ochrany spoločnosti podľa obhajoby postačuje pre nápravu odsúdeného aj trest kratšieho trvania a tak isto aj vzhľadom na ust. § 34 ods. 1 ods. 3, 4 Trestného zákona mal súd po určení rozpätia trestnej sadzby do 16 mesiacov určiť trest na spodnej hranici, pričom už aj samotné zaradenie obžalovaného do výkonu trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia vzhľadom na závažnosť jeho trestného činu sa javí ako neprimerane prísny. Podľa obhajoby je vyššie uvedený trest nezákonný a neprimerane prísny, ktorý napokon nenaplní účel trestu a tento účel môže byť naplnený aj trestom kratšieho trvania odňatia slobody a s diferenciáciou výkonu trestu s minimálnym stupňom stráženia. Na základe uvedeného navrhujú, aby odvolací súd podľa ust. § 321 Trestného poriadku z dôvodov uvedených v ust. § 321 ods. 1 písm. b), písm. e), písm. d) Trestného poriadku výrok o treste v rozsudku zrušil a rozhodol.

Okresný prokurátor odvolanie nepodal.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného zotrval na písomných dôvodoch odvolania.

Obžalovaný prehlásil, že rovnako trvá na písomných dôvodoch odvolania, tieto nechce pozmeniť ani doplniť a tiež sa stotožňuje s prednesom svojho obhajcu.

Zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, nakoľko rozsudok považuje za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch.

Krajský súd, na základe riadne a včas podaného odvolania, na to oprávnenou osobou, podľa § 317 odsek I Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.06.2019 vyhlásil, že je vinný zo žalovaného skutku, ktoré vyhlásenie bolo po zachovaní zákonného procesného postupu a po kladnom zodpovedaní otázok podľa § 333 odsek 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku uznesením podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijaté s tým, že dokazovanie sa v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, nevykoná.

Na základe obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že súd I. stupňa postupoval na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom a po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie o treste, pričom vykonané dôkazy vyhodnotil zákonným spôsobom.

Napadnutý rozsudok súdu I. stupňa má všetky náležitosti v zmysle § 168 odsek 1 Trestného poriadku, z odôvodnenia rozsudku je zrejmý rozsah vykonaného dokazovania, obsah jednotlivých dôkazov ako aj úvahy súdu, ktorými sa spravoval pri rozhodovaní o treste.

Pri preskúvaní spisového materiálu krajský súd zistil, že podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný 12 krát odsúdený za krádeže, neoprávnené používania cudzieho motorového vozidla, podvody, výtržníctva a marenia výkonu úradného rozhodnutia. V prvých 10 prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, následne bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T/52/2015 zo dňa 02.03.2016 odsúdený za trestné činy výtržníctva na nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý vykonal dňa 13.08.2017, a zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel na 3 roky a naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/60/2019 zo dňa 03.03.2019 na peňažný trest 2 000 eur, a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na 2 roky a 6 mesiacov. Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR bol obžalovaný postihnutý za 2 priestupky.

Krajský súd sa nestotožnil s námietkou obhajoby, že pri tomto skutku mala byť obžalovanému zohľadnená poľahčujúca okolnosť spočívajúca v jeho napomáhaní pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom v zmysle § 36 písm. n) Trestného zákona, nakoľko táto poľahčujúca okolnosť je založená na aktívnej spolupráci páchatel'a pri objasňovaní svojej trestnej činnosti. Vyžaduje si aktívnu účasť páchatel'a pri vyšetrovaní trestnej činnosti, a to najmä vo forme uvádzania dôkazov, ktoré slúžia na objasnenie skutkových okolností daného trestného činu a jej hodnotenie je závislé od toho, do akej miery páchatel' sám svojim prístupom participuje na objasnení trestného činu. Hodnotenie významu tejto poľahčujúcej okolnosti závisí predovšetkým od toho, aké iné možnosti, okrem pomoci páchatel'a, mali orgány činné v trestnom konaní na objasnenie trestného činu.

Podľa názoru odvolacieho súdu okolnosť spočívajúca v priznaní sa páchatel'a k trestnej činnosti na hlavnom pojednávaní, nemožno považovať za napomáhanie súdu pri objasňovaní trestnej činnosti. Zo spisového materiálu žiadnym spôsobom nevyplýva akákoľvek forma aktívnej spolupráce obžalovaného pri objasňovaní svojej trestnej činnosti. Vzhľadom k tomu, že bol obžalovaný prichytený pri čine, nemožno uvažovať ani o tom, že jeho priznanie objasňovanie trestnej činnosti uľahčilo. Okresný súd preto správne a v súlade so zákonom vyhodnotil iba prítomnosť poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona.

Rovnako sa odvolací súd nestotožňuje s námietkou obhajoby v tom, že pri podaní odporu proti Trestnému rozkazu zo dňa 24.05.2019 obžalovaný nemal obhajcu a nemohol sa s ním radiť, pričom nebol náležite poučený o tom, že v prípade podania odporu voči trestnému rozkazu samosudca pri svojom ďalšom rozhodovaní nie je viazaný právnu kvalifikáciou skutku, ani uloženou sankciou. Odvolací súd k tejto námietke dodáva, že z ustanovenia § 355 ods. 3 a nasl. Trestného poriadku nevyplýva povinnosť súdu poučiť obvineného o následkoch podania odporu, resp. o tom, že pri prejednávaní veci na hlavnom pojednávaní nie je samosudca viazaný právnu kvalifikáciou ani druhom a výmerou trestu aký bol obžalovanému uložený trestným rozkazom zrušeným podaným odporom. Súd nie je povinný nad rámec zákonných poučení obvinenému vysvetľovať zmysel a účinky každého procesného úkonu. Súd I. stupňa v danom prípade postupoval správne a podľa ustanovení Trestného poriadku.

Krajský súd ustálil, že výrok o treste napadnutého rozsudku je správny a zákonný. Vo vzťahu ku skutku spáchanému obžalovaným súd I. stupňa správne priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a správne zistil aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, keď na jednej strane zohľadnil vyhlásenie obžalovaného o vine vo vzťahu k tomuto skutku, ktoré bolo na hlavnom pojednávaní prijaté a na druhej strane prihliadol na jeho predchádzajúce odsúdenia. Pri rovnováhe priťažujúcich a poľahčujúcich okolností následne správne a v súlade so zákonom postupom podľa § 38 odsek 2 trestného zákona ukladal trest v rámci základnej zákonnej trestnej sadzby.

Okresný súd nepochybil pri úvahách o druhu a výmere trestu.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (§ 34 odsek 3, odsek 4 Trestného zákona). Tieto okolnosti, na ktoré je potrebné prihliadnuť pri ukladaní trestu, dostatočne zdôvodnil I.

stupňový súd v napadnutom rozsudku a odvolací súd sa s nimi stotožňuje bez toho, aby ich opakoval aj v tomto rozhodnutí.

Vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného a situáciu, kedy predchádzajúce uložené tresty nemali na neho dostatočný prevýchovný účinok, odvolací súd, v zhode so súdom I. stupňa, považuje uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v polovici trestnej sadzby za primeraný a dostatočný na dosiahnutie účelu trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona.

Zároveň súd I. stupňa správne a v súlade so zákonom uložil obžalovanému trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov, keďže trestný čin bol spáchaný v súvislosti s touto činnosťou, pričom zohľadnil, že obžalovaný už vykonáva tresty zákazu činnosti v celkovej dĺžke 5 rokov a 6 mesiacov a najdlhšia dĺžka tohto trestu je 10 rokov.

Krajský súd na základe uvedeného záverom konštatuje, že trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, bude pre nápravu obžalovaného, ale aj ochranu spoločnosti, teda tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie trestom primeraným.

Súd I. stupňa správne zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 odsek 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol za posledných desať rokov vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmiernenie trestu, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.